

נועם שדות

סיפור מלחמה

03: 28 15/07/2006

פחד. מה יש לפחד. אנחנו מפחדים מהמלחמות, מההפגזות שיבואו, מהטילים. הכל לא ברור. מה עוד יבוא, מה עוד יגיע. מי עוד יפציץ אותנו. את ילדינו. את בתינו. יחריב את עירנו היפה, חיפה. אז אנחנו ממתנינים פה בבתים, איש איש בביתו, ליד הרדיו, מחכים לגזירה, לגזירה לרדת למקלט, הגזירה הנוראה מכל בשבילנו, כי היא זו האומרת: הנה סוף השלווה. מעתה גם אתם במלחמה. אז אנחנו פה בחיפה מפחדים, שאף אחד לא יגיד שלא. הרבה עזבו, נסעו מהעיר. מעטים נשארו. מעטים גיבורים. כאלה שאין להם מה להפסיד. שלא אכפת להם למות. שהכעסים שלהם כל כך גדולים שהם גדולים יותר מהרצון שלהם לחיות. כאלה אנשים נשארו. ואנחנו, האנשים האלו, יושבים פה וממתנינים, ממתנינים להוראות.

06: 55 15/07/2006

התקשרתי לדודלי באמצע הלילה. הרי זה אסור. אסור להעיר אנשים באמצע הלילה. אני יודע את זה. חוויתי את זה מזמן. עת הייתי מעיר אנשים, ולקחו לי את הטלפון, בזמנים הרחוקים ההם, בבית המשוגעים, שם הייתי בלחץ אטומי, מהמצב הנורא שהייתי שרוי בו. והם, במקום להבין לקחו את הטלפון, כאילו במקום להבין, הם רצו שאפסיק להתקשר, אפסיק לדבר, אפסיק ליצור קשר עם העולם.

08: 10 15/07/2006

אני יורד למקלט, החלטתי. אני יורד למקלט. כמה אפשר לפחד. אני לקחתי תיק, ארזתי דברים, בגדים, תרופות וירדתי למקלט. אבל המקלט השכונתי סגור. אני יושב כאן ליד המקלט השכונתי וחושב. אולי טעיתי. אולי רק אני בפאניקה כזו שאני כאן ליד המקלט השכונתי ואין בו אף אחד. אולי אני לא לוקח בפרופורציה דברים. אולי זה באמת לא קורה כל המלחמה הזו. אולי

הפרופורציה הרבה יותר נמוכה, כי אחרת היו צריכים להיות פה אנשים, לא? הכל נראה מוזר.

08:48 15/07/2006

מה היא עשתה לי האשה הזאת? היא סך הכל דאגה לי. היא רצתה שאני אהיה מוגן במלחמה הזאת. הכוונה שלה היתה טובה. לא הייתי צריך לצעוק עליה שהיא חולת נפש. זה לא בסדר – הכוונה שלה היתה טובה בסך הכל. הכוונה שלה טובה.

09:05 15/07/2006

יש לי חלקים נשיים, אומרת האשה שדיברתי איתה בטלפון. מה פתאום חלקים נשיים? אני גבר. גבר אמיתי. גבר חזק. גבר גבר.

09:17 15/07/2006

אני לא גבר נשי. מה פתאום? פשוט עברתי התעללות קשה כשהייתי ילד מצד האשה הזאת. האם זה נראה ככה מהשירים, שאני גבר נשי? מה פתאום? אני גבר חזק. גבר גבר.

09:28 15/07/2006

אני לא גבר נשי! הודעתי לכל העיתונים, שלא יחשבו שאני הומו. כנראה כל השנים חשבו שאני הומו ואני כנראה לא ידעתי. עד כמה חמור המעשה שהאשה הזאת שלי עשתה לי ואני כנראה לא מודע לו בכלל. עד כמה.

09:35 15/07/2006

בא לי לרצוח את האשה הזאת. לרצוח אותה. מה, כל הזמן חשבו שאני הומו? מה פתאום? אני אוהב נשים. הוי, כמה שאני אוהב בחורות. אני מטורף על בחורות. היא משוגעת האשה הזאת, מה שהיא עשתה לי. הוי, כמה שאני רוצה לנקום. הוי, כמה.

09:40 15/07/2006

אני גבר לכל דבר.

10:04 15/07/2006

מה עשית, אני אומר לאשה הזאת, מה עשית, והיא מתגוננת. לא עשיתי כלום, היא אומרת, לא עשיתי כלום. ואני חושב פעמיים. אם היא לא עשתה כלום, אז

איך זה שעברתי כל כך הרבה, ואיך זה שאני כל כך טובל. ופתאום אני מגלה, זה מה שהיא עשתה, כלום. היא לא עשתה כלום. זה מה שהיא עשתה – כלום. היא לא עשתה כלום.

מלחיץ במלחמה הזאת. אפשר להילחץ עד כדי כך שהמוח עובר להתעסק בדברים אחרים במקום במלחמה עצמה. כמו בשאלה אם האשה הזאת עשתה או לא עשתה לי דברים כשהייתי ילד. לפחות קיבלתי תשובה לשאלה הזאת שהטרידה אותי זמן רב. היא לא עשתה לי דברים פיזיים. אבל היא לא עשתה לי גם שום דבר אחר. היא פשוט לא עשתה לי שום דבר. פשוט לא היתה לי האשה הזאת. לא היתה בכלל. לא היתה שם, כשהייתי צריך אותה, אני בכלל לא זוכר אותה בילדותי. בקושי תמונות ספורות. הרוב היה הגבר המשוגע. איפה את, האשה הזאת? אני לא זוכר אותה.

10:45 15/07/2006

חיילים שלנו מתים בהמוניהם וזה לא נורמלי ולא הגיוני. אלך להתנדב עבור העם והמדינה.

10:55 15/07/2006

נרשמתי למאגר המתנדבים לשעת חירום ואני מרגיש עם זה טוב. מה פתאום ללכת לבלות שכל המדינה תחת אש? זה לא בסדר. צריך לגלות סולידאריות למדינה. אם יבקשו ממני להתנדב, מיד ארוץ. מה זה פה? זו לא המדינה שלי! ואני עוד לא שירתי שירות מלא בצבא. זה לא בסדר. צריך לעזור לכל החיילים המסכנים האלו שמגינים עלי. מה זה? הפקרות? פה במדינה הזאת כל אחד חושב שהוא יכול לחיות על חשבון השני. שחיילים שלנו נהרגים, והם יעשו מה שהם רוצים. יישבו במקלט. יראו טלוויזיה. יעשו מה שהם רוצים. זה לא הולך, דבר כזה. חברה, זה לא הולך. צריך להילחם. גם אנחנו, החולים. צריך להילחם. אנחנו חלק מהמדינה. וצריך להילחם. כל אחד כפי יכולתו. צריכים להילחם. חברי הרוסים, זה לא ייתכן, תנו כתף, תנו שכס, בואו לזירה, זה לא הפקרות כאן, זו מלחמה, בואו נילחם גם אנחנו, על המדינה.

11:12 15/07/2006

דיברתי עם הטיפוס ההיא. היא לא רצתה להחדיר לי שום וירוס. היא לא קשורה לאשה הזאת שלי. דווקא אשה טובה. אין קשר בינה לאשה הזאת שלי. היא קרובת משפחה שלה. זה נכון. אבל אין קשר בינה לבין המופרעות של האשה הזאת שלי. זה שהיא קרובת משפחה שלה לא אומר כלום. היא אשה טובה, אחרי הכל. לא קשורה לכל הבלגן הזה, שקוראים לו האשה הזאת. היא

רוצה בטובתי, אני חושב, אני בטוח, כך נדמה לי, היא רוצה בטובתי. פעם ראשונה שהבנתי את זה. וזה דווקא עושה לי טוב. לא כולם מופרעים כמו האשה הזאת. יש דווקא אנשים טובים. אפילו קרובי המשפחה שלה. כמו הטיפוס ההיא, הדודה המדומה שלי, דודה מקרבה שנייה. לא כולם מופרעים כמוה, לא כולם רוצים ברעתי, זה מה שהבנתי היום, פתאום. זה מה שהבנתי, מתוך המלחמה הקשה היום, שמתחוללת גם בתוכי.

11:20 15/07/2006

לקחו עכשיו איש לתוך הניידת. ראיתי. המשטרה פועלת כרגיל. האם גם את האשה הזאת שלי ייקחו לשם, לתוך הניידת המשטרתית? האם גם אותה? באיזה שהוא אופן סודי, לא ברור, האם גם לה יעשו מבצע כזה? מוזר, למה אני כותב את זה בזמן המלחמה? זה אסור. איפה הלאומיות? איפה ההמנון? במקום זה אני עסוק באשה הזאת? פשוט ראיתי איש נכנס לתוך המשטרה וזה עשה לי אסוציאציות מוזרות.

11:25 15/07/2006

פוליטיקאי מדבר. פתאום כבר אין צידוק למלחמה. מה קרה? קודם כולם היו בעדה. עכשיו כבר יש כאלו שנגד. למה? מה השתנה?

11:35 15/07/2006

פעם ראשונה שכואב לי הלב, שאני שומע את שמות החיילים המתים. הן יכלו אלה להיות החברים שלי, מימים רחוקים בהם היו לי חברים. חברים שעכשיו הולכים לקראת מותם. ואני שומע את השמות ברדיו ומבין: אלו אנשים שמתים. והעזוזה כבד. אלו שמות של אנשים מתים.

12:06 15/07/2006

לאשה הזאת יש האיש הטוב, לא הילד הטוב שאני, בן 75, לא בן שלה. כמו שצריך, שיטפל בה, לא שיסבול בגללה בבית חולים לחולי נפש סתם, רק בגלל שהיא בעצמה חולת נפש, ולא יכולה להסתדר בעצמה. בהצלחה לאיש הטוב, תטפל בה טוב, אני מקווה שלא תסבול בגללה, כמו שהילד הטוב שאני סבל.

14:16 15/07/2006

נזכרתי במשהו שהגבר המשוגע עשה לי. משהו שלא זכרתי קודם. משהו שקשור לדת. השאלה אם בזמן מלחמה זה המקום להעלות אותו על הכתב. אולי דווקא בזמן מלחמה. הילד הטוב שאני.

14:30 15/07/2006

עכשיו שאני חושב על זה, הפנאטיות הדתית לא היתה של הגבר המשוגע אלא של האשה הזאת. הוא דווקא בחור טוב. רצה לעשות לה טוב, שהיא תהיה שמחה. להיות דתי כמוה. אבל היא לא שיתפה פעולה, עשתה כל מיני שטויות דתיות משונות, לא הגיוניות, כאלו שלא מתקבלות על הדעת, אז הוא השתגע, הוא היה חייב לעזוב, ועכשיו היא מאשימה אותו, איזו בושה וחרפה. מכשפה שכזו. איזה גבר משוגע טוב יש לי.

15:05 15/07/2006

התקשרתי לאחותי, סיפרתי לה על החשדות שלי, על זה שהגבר המשוגע היה טוב, אחרי הכל, שהוא לא עשה לי שום דבר רע. זו האשה הזאת שהיתה מפלצת גדולה, מפלצת נוראית, עד שהגבר המשוגע שלי לא עמד בעומס ונשבר ולפעמים הרביץ איזו זפטה או שניים אבל זה לא מסביר את כל העוול הגדול שנגרם לנו במשפחה – איך כל המשפחה נהרסה – לא, בכלל לא, האשה הזאת, בכלל לא.

15:27 15/07/2006

גם את, האשה הזאת שלי, האמיתית, את שהתחלת פה את כל הסיפור, שאמרת לי שאני גבר נשי, כדי לתקוף אותי, שכבר זמן רב עושה מאמצים כדי לשבור אותי, ובכן זה לא יצליח לך, את לא כזאת חכמה, אכן, כמו שאת אומרת, אני קצת יותר חכם ממך, מה לעשות? לא תצליחי לשבור אותי, לא באמצעים פשוטים ולא בתחכום, אז תשאירי את החוכמות שלך בבית, ותעזבי אותי בשקט, אשה רעה שכמוך, אני ממשיך בדרכי, ואת ... מצידי תעשי מה שאת רוצה, רק תעזבי אותי בשקט, את לא בתכנון שלי, ואני לא בתכנון שלך, החל מעכשיו לא, בהחלט לא, הבנת? הילד הטוב שאני.

15:34 15/07/2006

בשביל מה היא צריכה אותי, האשה הזאת שלי במרכז? שאני אשמור עליה שמה? היא לא מתביישת? בתירוץ עלוב של לשמור עלי היא מביאה אותי לשם – כל הכעס יוצא – אני יודע – כל הכעס יוצא.

15:36 15/07/2006

ככה זה במלחמה. מרוב פחד מהטילים והקטיושות צפים דברים שלא חושבים עליהם, ככה ביום-יום הכללי, צפים ומציפים אותנו, וזה מה שמציף אותי כרגע. פחד. להיכנס למרחבים מוגנים. ככה אומר הסגן אלוף עכשיו ברדיו. או

בחדר מדרגות, או ליד הקיר. עדיף ליד הקיר. איפה אני אמצא חדר מדרגות ביום הזה? הכל נורא. בהצלחה לחיילי צה"ל. בהצלחה. מהילד הטוב שאני. מחיפה.

18:09 15/07/2006

ואיך פתאום כולם זנחו אותי. אני בטראנס נפשי חבל על הזמן. אמרו שהמערכה תהיה ארוכה מתמיד. למה התכוונו? האם מחבלים ייכנסו קרקעית אלינו לחיפה? ייכנסו לבתים? יהרגו אותנו? איש איש? ישברו אותנו נפשית? הפחד גואה. התקשרתי לפיקוד העורף. שאלתי מתי ייפתחו המקלטים. ענה לי איזה בחור צעיר, צעק עלי. מה אתה צועק, אמרתי לו, מה אתה צועק, אני חולה. זה לא עניין אותו, אנחנו במערכה לאומית, כולם חולים, ואין מקלטים, כל אחד צריך להסתדר בעצמו, זה מה שיש, אין עכשיו עזרה נפשית, כל הפסיכיאטרים ירדו למחתרת. חה, חה, חה, סוף סוף ניצחתי אותם, עכשיו במלחמה הם מפחדים יותר ממני, החלאות הללו, אני גיבור, והם בורחים כמו שפנים, איזה יופי. הגיע הזמן באמת. הראיתי להם מי פה הגבר. חולירות שכאלה. סוף סוף הצלחתי להראות להם עד כמה הם זבל ועד כמה אני גבר.

18:20 15/07/2006

אני, הזקנה והגבר המשוגע שלי אנשים חזקים. אנחנו מצליחים לא לדבר עם אף אחד, לא לראות טלוויזיה, להתנתק מהעולם ולמרות זאת להישאר בחיים, לברוח מהמלחמה המאיימת. מי עוד יכול לעשות דבר כזה? אנחנו גיבורים! בטח, אנחנו גיבורים. כל אלה שכורחים הם חלשים, הם מפחדים. אנחנו הגיבורים האמיתיים, מצליחים להתמודד עם המצב. חכף אני אלבש נעליים, להיות מוכן בכל רגע לברוח למקלט. זה לא בושה, אם יהיה צורך, אני אלך, מהר, אבל לאט, אבל אלך, זה מה שצריך, בשביל להינצל, וזה לא בושה להציל את החיים, זה לא בושה. אז אני לובש נעלי ספורט, מתכוון ליציאה מהבית בשעת חירום.

18:31 15/07/2006

הרבה עזבו, אני יודע את זה, אני גם שומע את זה ברדיו וגם יודע את זה בלב. ברחו לדרום הארץ. ואני נשארתי פה בחיפה. אני גיבור? מה פתאום, איזה גיבור? אני פשוט, אין לי לאן ללכת. אני נשאר כי אין לי לאן, אין לי לאן ללכת להתגונן. אז אני נשאר כדי להילחם על נפשי, להתגונן, לברוח, להציל את עצמי, לקוות שלא יקרה כלום, לדעת שהכל בסדר.

18:41 15/07/2006

חשבתי להתקשר לאמא שלי האמיתית לבקש עזרה. אבל מה היא יכולה לעזור לי הדפוקה הזאת. הגיע הזמן להכיר באמת שהיא זבל דפוקה לגמרי. למעשה רוב האנשים שאני מכיר הם דפוקים כאלה, אנשים חלשים, שלא יודעים להתמודד. בעבר חשתי להגיד את זה, בגלל כבודם, אבל עכשיו מכל המלחמה הזאת, כבר לא אכפת לי להגיד, שהם אנשים חלשים. חלשים מאוד. חלשלושים. היא אמרה שהיא מתפללת. מה יעזור פה תפילה? צריך להתמודד. מה זה ייתן לה להתפלל? שתתפלל עד מחר. צריך לברוח, להתגונן, להתמודד, זה סיפור מלחמה, זה לא זמן לתפילות, תתמודדי, גברת, תתמודדי, זו לא בדיחה, דפוקה אחת, תתמודדי, מה זה, את לא מתביישת, תתמודדי, צריך להתמודד, אסור להיות ככה, כמו ילדה, צריך להתמודד, צריך להיות גיבור, להיות חזק, להתנהג כמו גבר, לא ככה, כמו אשה, כמו ילדה מחורבנת, מה זה? מה? את לא מתביישת? מה זה ההתנהגות הזאת? מה? את מטורפת? לא ייאמן.

18:48 15/07/2006

מלחמה ארוכת טווח. זה מה שהולך להיות. מלחמה ארוכת טווח. פתאום הכניסו את איראן. מאיפה היא צצה, איראן הזאת? צצה לה איראן. איזו מלחמה. אני כבר יודע מה הולך להיות. יכול להיות שהמדינה תיחרב. שאף אחד לא יגיד שהמחשבה הזאת לא עוברת לו בראש. שאף אחד לא ישחק אותה גיבור.

18:50 15/07/2006

אני רוצה לחיות. לא מעניין אותי איראן או ישראל. אני רוצה לחיות. זהו. לא מעניין אותי אף אחד אחר. לא מעניין אותי דודלי, אמא שלי האמיתית, הזקנה, הגבר המשוגע, האשה הזאת, כולם יכולים ללכת לעזאזל, עכשיו מעניין אותי רק הילד הטוב שאני, אני רוצה להציל את עצמי, וזה מה שמעניין אותי, רק אני, אני החשוב, אני צריך להינצל, וזהו, כל השאר יכולים ללכת לעזאזל, אני רוצה לחיות, אני רוצה חיים, אני רוצה לחיות. כל השאר שימותו, מה איכפת לי?

18:54 15/07/2006

מעכשיו אני חושב רק על עצמי, זהו. רק אני מעניין את עצמי. אני רוצה להינצל וזהו. כל אחד שידאג לעצמו. ככה זה במצב כזה, אני לא יכול לדאוג לכל העולם. כל אחד דואג לעצמו. איש איש לביתו, למשפחתו, לבניו,

לאהבותיו, לאף אחד אין כוח אחד לשני. זהו. אני חושב איך להציל את עצמי. זהו. לא מעניינת אותי המשפחה, לא החברים, לא אף אחד, שיילכו לעזאזל, רק להציל את עצמי, מהתופת, רק זה, רק זה.

19: 15 15/07/2006

אני מוכן לטילים. אני לא מפחד. שיבואו. אני לא מפחד.

19: 27 15/07/2006

מעניין אם זה יהיה כמו בשואה. פריחות, תאי גזים. זה הולך להיות מעניין, זה בטוח, כמו בספרים, משהו מיוחד, צריך רק לדעת להגן על עצמך, להיזהר מהפצצות, לקוות שלא תהיה פצצת אטום ואני כבר לא כועס על הרוסים. הם רוצים להגן על עצמם. מה זה רע? זה דווקא טוב.

19: 30 15/07/2006

הם נאיביים אם הם חושבים שכל הערבים יתמכו בהם, זה לא הולך ככה, הם פנאטים, זו תהיה מלחמה כוללת, זה מה שיהיה, מלחמה כוללת. כל הערבים נגדנו.

20: 06 15/07/2006

אז אין בזה שום דבר רע שאמרתי שאני לא גבר נשי. זה מראה לכל הוצאות הספרים האלה שאני גבר לעניין ולא איזה זבל משורר שאפשר להתעלם ממנו. זה לא דבר רע בכלל. אני לא רואה בזה שום דבר רע. להיפך הייתי צריך לעשות את זה מזמן. מה קרה? מה אפשר ככה להתעלם ממני? מה אני אפס? לא ייאמן.

20: 10 15/07/2006

תמיד פחדתי שאם יהיה לי טלוויזיה, אני אתמכר אליה, אני כל הזמן אסתכל בטלוויזיה, אני לא אשים לב שיש חיים אחרים מעבר לטלוויזיה. אז אין לי טלוויזיה. אבל יש לי רדיו. הרדיו דולק כבר יומיים ואומר כל הזמן כמה המצב רע וקשה, ואני מקשיב ונכנס ללחץ. האם אני לא נכנס לחיים לא הגיוניים?

21: 05 15/07/2006

מה משותף לכל החברים שלי לדודלי לאמא שלי האמיתית לבחורה הזונה שבשכונה לזקנה מה משותף הם כולם אנשי חינוך הם עבדו עם ילדים כולם הם ראו בחור מסכן שלא יודע להסתדר מתנהג כמו אוטיסט מוזר מוזנח לא

מתנהג כמו שצריך אבל רוצה ללמוד רוצה מאוד ללמוד וגם מכיר תודה בהחלט והאופי החינוכי שלהם נכנס לפעולה והם עזרו לי, ואני למדתי מהם, המון על החיים ועל עצמי ועל כל מה שקרה והשתפרתי לאט לאט והתבגרתי ועזבתי את כל העבר המסריח את כל האשה הזאת, הגבר המשוגע המגעיל הזה, את כל מה שקרה, את כל הבית הנורא הזה, המסריח, הצלחתי להשתלב בעולם. תודה לחברים שלי, איזה מורים נהדרים לחיים מצאתי לי, אין כמוהם בכל העולם, תודה.

21:36 15/07/2006

אני מבין שלאמא שלי האמיתית יש גם סיפור קשה. אני לא צריך לגלות. זה יתגלה בהמשך, לבד, מעצמו, היא תגלה את זה לנו, לעולם. תחשוף את כל המועקה שהיא היתה שרויה בה שנים. אני לא רוצה לחשוף עכשיו מה הסיפור שעומד לי בראש, זו כבר העבודה שלה, להתגבר. אני מאחל לה בהצלחה. בהצלחה, אמא שלי האמיתית. בהצלחה.

21:40 15/07/2006

האם היא לקחה את הדפים שלי כי היא ראתה בהם כוחות להתמודד בשביל עצמה? אני לא ראיתי את זה ככה קודם. עכשיו אני רואה את זה אחרת.

21:47 15/07/2006

טוב, אז אני מבין שאני לא אשלח יותר שירים לעיתונים. אי אפשר, אי אפשר להפציץ אותם ככה, זה לא ייתכן, ההודעה האחרונה היתה הודעת סיכום, הודעת סיכום מוזרה, אבל הודעת סיכום ומה אני אעשה עם הסיפור הזה, אני אשמור אותו לעצמי, אאסוף סיפור לסיפור ואוציא ספר. ככה מתנהג גבר. זו התנהגות נורמלית. באמת!

21:52 15/07/2006

עכשיו באמת המטרה שלי להבריא, לצאת מהחסות של ביטוח לאומי, להתחיל דף חדש בחיים. לעבוד, להתפרנס. לחיות כמו כולם. אני לא יודע אם לכתוב שירים זה עבודה. צריך להתחיל חיים חדשים. לשכוח מהעבר. נראה איך נעשה את זה. אני חושב מהרהר בודק אפשרויות. המטרה היא התחלה של חיים חדשים כאדם בריא ונורמלי לא כאדם חולה.

21:56 15/07/2006

"מה אתה, נורמלי?" אני אומר לעצמי, מה אתה יכול לכתוב כמו דליה רביקוביץ', כמו השירים היפים שלה, איבדת את השכל לגמרי, אני אומר לעצמי, איבדת לגמרי. אני שוכב במיטה וקורא את שיריה היפים שמענגים את הנפש ומעבירים את הזמן כך בשעת הלחץ, אילו שירים יפים, אילו שירים מקסימים, איזו חדווה בכל אחד מהשירים, אני אוהב את השירים האלו, פעם לא ידעתי לאהוב אותם.

22:02 15/07/2006

אולי אני לא כזה גרוע, אני פשוט לא כותב נכון. אני צריך לכתוב שירה לאומית, כזו שתתאים לכל אחד, לא כזו שתתאים רק לעצמי. שירה שכל אחד בשעת צרה יכול לקרוא, יכול ליהנות ממנה, לפתוח ספר וליהנות ולא שירה קשה כזו שטובה רק לעיתונים הספרותיים.

00:33 16/07/2006

האשה הזאת, את לא בסדר. אם את רוצה להרגיש חזקה זה בסדר. אבל להחריב משפחה שלמה, רק בגלל שאת רוצה להרגיש חזקה, להרוס משפחה, הגבר המשוגע, האשה הזאת ושני ילדים רק בגלל שבא לך להרגיש נקמה על כל השנים. האשה הזאת, אני מצטער להגיד, זה לא נורמלי.

00:41 16/07/2006

מתי האשה הזאת התחילה לחשוב על הרצון שלה לנקום וניצלה אותי? מתי זה קרה? מתי היתה התחלה של כל הסיפור הזה?

05:57 16/07/2006

למה התקשרתי לכל העיתונים להגיד שאני לא הומו? הם חושבים שאני מטורף. אחר כך אני מתפלא למה הם לא מפרסמים לי ת'שירים. נו, זה לא נורמלי להשאיר הודעות כאלו. אלה הודעות לא בוגרות. אף אחד לא משאיר הודעות כאלו. תשאיר הודעות נורמליות. מה זה הומו? ומה זה מעניין אותם? מה אני משגע אותם? מה, אני נורמלי? זה לא בסדר. אני לא בסדר. משהו לא בסדר אצלי. זה בטוח.

06:37 16/07/2006

אי אפשר ככה. אני משתגע מהחרדות. אני חושב שאני אלך היום לספרייה.

06:47 16/07/2006

קיבלתי את עיתון "הארץ" אחרי שביטלתי אותו ופתאום רצייתי להגיד שהכל בסדר, פתאום רצייתי להגיד שהכל טוב כי הכל נראה אינטלקטואלי כזה רחוק מהמציאות, כמעט התקשרתי לשירות לקוחות להגיד שאני רוצה את העיתון בחזרה רק כדי לשקוע באופוריה שהנה אין כלום רק מאמרים על תקיפות ולא תקיפות אמיתיות. איזו אשליה נחמדה, רק חבל שהיא לא קיימת במציאות. נרגעתי, אקרא בעיתון ואדע מה קיים במציאות, מה בעיתון הזה ומה ברדיו ובתדרים האחרים. צריך לעשות השוואה, וכל אחד צריך להבין בעצמו מה טוב לו לקלוט ומה לא. לי טוב לקלוט מה שאני מבין, ואני מבין שהולכת להיות פה מלחמה, מלחמה אמיתית. כוללת את כל יישובי הגליל וגם אותנו, בקרוב זה יגיע – אני יודע – זה יגיע במהרה.

07:32 16/07/2006

אני רואה אוויר, אני רואה אור – הבוקר הגיע. מה סך הכל אמרתי לעיתונים? לא דבר נורא כל כך – סך הכל אמרתי שהאשה הזאת שלי עשתה לי דברים לא בסדר כשהייתי ילד. זה לא דבר כזה משוגע, אני חושב. וגם דיברתי בקול שלי. הרבה זמן לא דיברתי איתם. הם לא יכלו להכיר אותי. רק שלחתי כל מיני תכתובות. לא עשיתי דבר כל כך נורא. נכון?

07:34 16/07/2006

עכשיו כשעברתי על זה. לא ראיתי שום דבר רע במה שכתבתי. כתבתי את האמת. דברים שרצייתי להגיד. אני לא גבר נשי ולא הומו. אני גבר והאשה הזאת שלי עשתה לי דברים קשים כשהייתי ילד. מה כל כך נורא? אני לא מבין.

07:46 16/07/2006

הוצאתי את כל הבגדים מהתיק והחזרתי אותם לארון. דודלי צחק עלי, הא. אמר שיש מלחמה ומחבלים וצריך להיזהר. נו, בטח הוא לא יודע מה זה לחיות עם האשה הזאת, כזאת משוגעת שמשגעת לבן שלה את השכל ומפחידה אותו.

07:48 16/07/2006

לא. היא לא בסדר. אני לא אחשוב שהיא בסדר. מה זה? בן אדם גר לבד. והיא משגעת אותו – תבוא אלי לשבת – יש טילים – תבוא אלי – האיש הטוב ייקח אותך – יבוא עד חיפה לקחת אותך – מה זה – זו סטייה – אין לי מלה אחרת להגיד את זה – מה זה? – איזו התנהגות זו – אני לא מבין. שום דבר לא יעזור. היא הכניסה לי את כל הפחדים.

07:52 16/07/2006

היא לא נורמלית. היא ממש לא נורמלית.

07:53 16/07/2006

היא הרגישה שהיא מאבדת אותי. אז היא עשתה את כל הסיפור. בטח. הנה האיש הטוב, החבר החדש שלה, יבוא לקחת אותי במיוחד עד חיפה אליה הביתה. בשביל מה? שאני אהיה איתה? אם זה לא סטייה, אז מה זה סטייה?

07:56 16/07/2006

היא לא נורמלית וכל המשפחה שלה לא נורמלית, אבל לשלוח את זה לפרסום אני לא יכול. יש לה אנשים חשובים במשפחה.

08:15 16/07/2006

הם יוצרים פאניקה בציבור כל הזמן בתקשורת מדברים על המלחמה וזה מלחיץ כל הזמן מלחמה כל הזמן מלחמה אי אפשר ככה.

08:23 16/07/2006

דיברתי עם הגבר המשוגע שלי על הזקנה. סיפרתי לו על הבעיות שלי, על הקשיים, על איך היא נאלצה לעזוב את הלימודים לטובת הטיפול בילדים, והוא הזדהה. הוא אמר: טוב שיש בעיות בחיים. טוב שיש אנשים עם בעיות. טוב שיש בעיות גם לאנשים אחרים. ככה הוא אמר. הוא אהב את זה שיש בעיות גם לאנשים אחרים. גם לזקנה. הוא שמח שסיפרתי לו שיש גם לזקנה בעיות. לא רק לו. זה עשה לו טוב. טוב באופן מוזר כזה, אבל טוב.

08:27 16/07/2006

דיברתי עם האשה הזאת. היא רצתה שאני אבוא אליה. אמרתי לה שאני הולך לספריה. ביקשתי ממנה לראות את האיש הטוב הזה. לדבר איתו. מיהו אותו איש טוב? לא ראיתי אותו אף פעם. מה הוא עושה? איך הוא נראה? אני לא יודע. בכל אופן אמרתי לה שאני אלך לספריה. יש שם אנשים ואני לא אהיה לבד, ויש שם גם מקלט למקרי חירום אז זה עדיף מלהיות לבד כל הזמן בבית, כך אני חושב גם עם עצמי וגם עם האשה הזאת, אז אני אלך לספריה. בכל מקרה זו החלטה שלי.

08:33 16/07/2006

כל הארץ לחוצה. כל אחד מגן על עצמו בדרך אחרת. אני חוזר לישון.

08:56 16/07/2006

אנשים דפקו לי בדלת שואלים איפה גר השכן הנכה ממול, ממשיכים לחיות.

09:00 16/07/2006

חידשתי את המנוי על "הארץ". הבנתי שנכנסתי ללחץ היסטרי מכל הקטע של המלחמה. אולי כדאי להתקשר לכל העיתונים ולבקש סליחה?

09:26 16/07/2006

נפלו כמה קטיושות, אבל לא פחדתי.

09:42 16/07/2006

נפלו עוד שני טילים בעיר התחתית.

09:47 16/07/2006

הוא הלחיץ אותי הגבר המשוגע שלי. פתחתי את הדלת למילוט. אחר כך הבנתי שזה שטות, כי עדיף שיחלצו אותי ושאני לא אברח ולא ייכנסו לי רסיסים מהדלת. עשיתי את הדבר הנכון, אני יודע. הכי חשוב לא להיכנס לפאניקה. הכי חשוב. להישאר רגוע. לסמוך על עצמי. לחשוב בשיקול דעת ולדעת מה לעשות. לא להיכנס לפאניקה זה הדבר הכי חשוב. אין מה לעשות. אני אביא את העיתונים מהחדר השני, וכל מה שיכול לעזור. לא צריך להילחץ. חייבים לעשות כל מה שיכול לעזור במלחמה המחורבנת הזאת.

09:50 16/07/2006

מה יש לפחד? אני הייתי מול המוות. כמה פעמים, בבית המשוגעים. הייתי מול המוות. ניסיתי להתאבד. היה לי כל כך קשה איך עינו אותי ההורים שלי. הייתי מול המוות. ראיתי את המוות בעיניים שלי. אני לא מפחד ממנו, מהמוות, מה יש לי לפחד ממנו, מהמוות, הוא חבר שלי, הוא מלווה אותי לכל מקום, אני לא מפחד ממנו מהמוות לא מפחד ממנו בכלל.

09:52 16/07/2006

מעניין איך הם שם בבית המשוגעים. בטח רועדים מפחד. משקקים ואני חזק פה בדירה המסכנה שלי. חזק. מצפצף על כולם. הם בטח נשברים נכנסים להיסטריה. עוד מעט יאשפזו אותם, את כל הפסיכיאטרים האלו ואני לא מפחד בכלל. שיילכו לעזאזל כולם.

09: 54 16/07/2006

חדרים מוגנים זה מקלט? או שאני יכול להישאר בבית?

09: 54 16/07/2006

איך אני אגיע למקלט? צריך לצאת החוצה?

09: 55 16/07/2006

אני אשאר בחדר בבית זה הכי בטוח.

09: 55 16/07/2006

זה בית בטוח. הזקנה אמרה.

09: 55 16/07/2006

היא ארכיטקטית.

09: 55 16/07/2006

בטח. זה הכי בטוח.

09: 56 16/07/2006

הילד הטוב שאני.

10: 02 16/07/2006

עוד טילים. הערכים האלה גם כן חירות. לא איכפת להם מכלום. הולכים לבית ספר כרגיל.

המחשב הזה לא יתמוטט לי בפנים, נכון? מבחינת רסיסים, אני מתכוון, נכון? לא יתמוטט, נכון?

אני מקווה.

בעזרת השם.

אמן, אמן.

אמן.

10: 09 16/07/2006

מקלטים = מקום שאדם מרגיש בו בטוח.

10:16 16/07/2006

דווקא נחמד לשמוע אזעקות. תמיד שמענו על מלחמות הגבורה של ישראל ואף פעם לא חווינו את זה בעצמנו. עכשיו סוף סוף יש לנו הזדמנות לחוות את זה על בשרנו איזה כיף. מה לא כיף? בטח כיף.

11:04 16/07/2006

אני עם הזקנה. הזקנה אשה טובה. עוזרת לכולם. עוזרת גם לי. אני נמצא פה בבית שלה. והיא מגינה על כולם. היא יודעת מה לעשות במלחמה הזאת. אני בטוח. היא תמצא מוצא איך לצאת מזה. היא אשה אחת בת 60 תדע לצאת מזה כמו שכל הפוליטיקאים לא יודעים. אני יודע את זה. אני בטוח. אני בטוח. היא כל כך חכמה. אני ראיתי את זה. זה משהו מדהים וגם כל כך טובת לב. אז עכשיו אני אצלה, מחכה לטיל הבא.

11:10 16/07/2006

אולי ניתקו את הטלפונים.

11:15 16/07/2006

יורדו טילים בחיפה. הזקנה כל כך חזקה. לא מזיזו לה כלום. היא ממשיכה למזוג מים באמצע האזעקה. כאילו אין כלום. אני נהנה מחברתה. כאילו זה יום רגיל. כאילו זה לא יום מלחמה. אני מרגיש כאילו אני באמצע חברה נעימה. כאילו אני לא במלחמה. אני מרגיש כאילו אני באמצע יום חול רגיל. כאילו אני באמצע יום רגיל והזקנה – היא כל כך גיבורה.

11:23 16/07/2006

המשוררת הפולניה שדודלי אוהב – סוף סוף דיברתי עליה. שאני לא אוהב אותה. הייתי צריך להגיד. לא. אני לא אוהב אותה ולא את השירים. למה היא זכתה בפרס נובל? מה, אני לא יותר טוב?

11:25 16/07/2006

הסופר המהולל והדפוק ששונא אותי. אני לא אוהב אותו. אני לא אוהב אותו בכלל. לא אותו ולא את המאמרים שלו. אמא שלי האמיתית, תביני. אני לא אוהב אותו. הוא לא מעניין אותי. אני לא אוהב אותו בכלל.

11:27 16/07/2006

אני לא רוצה להיות יותר בקשר עם אהובתי החולה. היא סחטה אותי סחיטה רגשית. לא רצתה שאני אהיה בקשר עם מישהו אחר. האם אמא שלי האמיתית עברה דבר דומה? עם הסופר המהולל והדפוק ששונא אותי? האם במלחמה מותר להגיד הכל? מי יודע? אולי? אולי?

11:38 16/07/2006

הזקנה אולי תעזוב, אני צריך לחשוב על פתרון אחר.
אולי לספרייה.

11:51 16/07/2006

האשה הזאת אולי חושבת שאני מת, כי אני לא עונה לטלפון. נו, אז מה? שתחשוב שאני מת. מה היא תעשה? תבוא לבדוק? איזה טיפשה היא. מתי אכפת לה מה קורה איתי? איזה דפוקה האשה הזאת. אף פעם לא היה אכפת לה מה קורה איתי. לא לה ולא לגבר המשוגע.

11:52 16/07/2006

אולי גם אחרים מתקשרים. אבל לאיש לא אכפת. כל אחד דואג לעצמו וגם אני. ככה זה במלחמה. כל אחד דואג להציל את התחת שלו. הגבר המשוגע, תלמד, תציל את עצמך, סוף סוף, תציל. אל תסמוך על אחרים, תציל. הילד הטוב שאני.
תציל
הילד הטוב שאני, תציל, הילד הטוב שאני, תציל, הילד הטוב שאני, תציל,
הילד הטוב שאני.

13:17 16/07/2006

פתאום נדפק לי כאב ראש כזה. הבנתי שאני מבודד. אין לי יותר קשר עם שאר המדינה. אין תחבורה. אין כלום. אנחנו מבודדים משאר המדינה. אני תקוע פה בהדר, צריך להתמודד לבד, לא להפסיק לכתוב לא להפסיק לכתוב להתמודד להתגבר לדעת שגם לבד אפשר להתמודד גם מבודד כל החיים הייתי מבודד אסתר גם עכשיו אני רגיל להיות מבודד ואני אסתר כמו גיבור אין מה לעשות אני גיבור ביחד ולבד אין מה לעשות אני גיבור גיבור ביחד וגיבור לבד וזהו.

13:20 16/07/2006

אני אצליח להתמודד אני יודע אני אצליח אני יודע אני אצליח אני יודע אני אצליח אני יודע אני אצליח !

13:21 16/07/2006

הכל יהיה בסדר אני בטוח הכל יהיה בסדר יהיה בסדר אני בטוח שיהיה בסדר אני בטוח שיהיה בסדר בטוח אני לא דואג יהיה בסדר הכל יהיה רגוע בסוף הכל יירגע ואני רק צריך להירגע ובסוף הכל יסתדר אני רק צריך אורך רוח וסבלנות וגבורה וכוח את הכוחות היפים שיש לי ובסוף הכל יהיה בסדר והכל יהיה טוב הכל יהיה בסדר.

13:23 16/07/2006

אני רגוע וחזק. אני אתמודד עם זה. אני חזק. אני אנצח את המלחמה הזאת. אני לא אתן לה להרוס אותי. אני אשבור אותה נפשית. אני אגרום לה להישבר אני אגרום אותה עד דק אני ולא היא. אני אגמור אותה אקצוץ אותה לאפס אני אעשה את כל זה עד הסוף המר.

13:25 16/07/2006

אני אלך לנוח קצת.

14:07 16/07/2006

אני לחוץ מהמלחמה הזאת. לחוץ נורא.

14:08 16/07/2006

זה לא בוושה להיות לחוץ בכלל לא בוושה.

14:08 16/07/2006

תקטין את עומס הלחץ. תוציא את זה. תוציא על הדף. זה בסדר. לא צריך להתבייש. תוציא את כל הלחץ על הדף. אי אפשר ככה אתה גר לבד ואין לך עם מי לדבר ואתה ככה סגור בתוך עצמך תוציא הכל על הדף תוציא את הכל החוצה תוציא את הכל.

14:09 16/07/2006

תהיה גיבור וחזק כמו שאתה יודע להיות הילד הטוב שאני סומך עליך. אתה גיבור הילד הטוב שאני גיבור גדול, כל הכבוד איך שאתה מתמודד.

14: 10 16/07/2006

הלחץ פוסק. עוד מעט הוא פוסק. אני מצליח להתמודד איתו. לא לדבר לעצמי. להוציא החוצה. להתעסק בדברים אחרים: ספרים, עיתונים רק לא במלחמה.

14: 10 16/07/2006

כן, אני אצליח, אתעסק בכל רק לא במלחמה הזו, רק לא במלחמה.

14: 11 16/07/2006

כן, אני גיבור, בכל אתעסק, רק לא במלחמה המחורבנת הזו, את מי היא מעניינת חוץ מאלו שנלחמים. אותי היא לא מעניינת בכלל. מצידי שכולם יהרגו אחד את השני היא לא מעניינת אותי בכלל אני רוצה לחיות ומצידי שהיא תפסיק עכשיו ושכל מי שנלחם ימות מה אכפת לי מהם אני זה אני ומה אכפת לי מהם בכלל אני לא נלחם באף אחד אני פה לבד.

14: 12 16/07/2006

כן, אני לא נלחם. אני פה לבד. אין לי מלחמות אלא עם עצמי, להילחם לשמור על שפיותי ועל הדעת ולדעת שאני גיבור הכי בעולם.

14: 13 16/07/2006

טוב. אני שפוי, אני יודע, אחרת לא הייתי מגיע לאן שהגעתי, אני בחור חכם וגם גיבור, יודע ספר ודעת ומצליח הרבה, בכל תחומי החיים, תבדקו בעצמכם, אם אתם לא מאמינים, הבדיקה פשוטה, אין הרבה מה להסס, זה הכל כתוב, שחור על גבי לבן, אין פה הרבה מה להסתיר, הכל ברור וידוע רק צריך לגלות את האמת.

14: 17 16/07/2006

מחשבות שווא של ריח. האם ייתכן שאני מריח דברים שאף אחד אחר לא מריח? זה הגיוני? האשה הזאת פעם אמרה לי דברים כאלה.

14: 18 16/07/2006

לי זה נראה לא הגיוני. מה פתאום שאני אחשוב שאני מריח דברים שלא קיימים במציאות – זה לא הגיוני בכלל. מה פתאום? מה פתאום?

14:18 16/07/2006

אין סיכוי שאני אחשוב דבר כזה. שאני אריח משהו שאינו קיים. מה אני עד כדי כך משוגע. זה לא הגיוני. מה פתאום? מה פתאום? זה לא הגיוני. בן אדם, זה לא הגיוני. צא מזה, בן אדם, צא מזה.

14:20 16/07/2006

דווקא ריח נעים. יש פה ריח של טחב – ריח מגעיל. למה לא? ריח מסריח נעים.

14:21 16/07/2006

מה פתאום שאני אחשוב שאני אריח דברים אחרים, זה לא הגיוני, איזה שטויות האשה הזאת מכניסה לי לראש, באמת? האשה הזאת, את מטורפת לגמרי, זה לא הגיוני, מה פתאום שאני אריח ריחות שלא קיימים. זה לא הגיוני בכלל, לא הגיוני.

15:09 16/07/2006

הזקנה גם עוזבת לדרום. רק אני נשארתי. אני ארד למקלט.

15:22 16/07/2006

אני רואה אנשים. ירדתי למקלט העירוני. עבר לי כל הלחץ.

15:24 16/07/2006

איך הגעתי למצב הזה? התרחקתי ככה מאנשים, שאפילו במלחמה אני לא רוצה להציל את עצמי. מעדיף להיות לבד ולא להיעזר בבני אדם. זה חולני. חולני לגמרי.

15:25 16/07/2006

אני עדיין במצב שאני לא יכול לדבר עם אף אחד, אז תסלחו לי. בסדר. דווקא אני אוהב בני אדם מחייכים. מזמן לא ראיתי חיוך. נחמד. נעים. משובב את הנפש.

15:27 16/07/2006

הם רחוקים ממני כל כך כאילו הם בעולם אחר והנה הם שם. רק לגעת ואני נוגע בהם. הם שם, שם, שם, שם.

15:27 16/07/2006

אין שום בעיה להגיע לאנשים. הם כל כך קרובים, כל כך, כל כך, כל כך.

15:28 16/07/2006

צריך רק להתאמץ, לעשות מאמץ קטן וזהו.
זה כל הסיפור – מאמץ קטן.
וזהו.

מאמץ קטן.

ונהיים חברתיים.

מאמץ קטן.

15:32 16/07/2006

כל אחד דואג לעצמו. הוא לא רוצה לתת לו טלפון אפילו שהוא מבקש אז מה זה יעזור שהוא מבקש מה זה יעזור הרוסי לא רוצה לתת לו רק בגלל שהוא שחור אז אפילו אם כולם יהיו חברים יש ניכור זה לא יעזור המצב הזה לא יעזור כלום.

15:33 16/07/2006

גם הרוסים מנדים אותי בגלל שאני לא רוסי לא בגלל שאני הילד הטוב שאני הם סגורים בתוך עצמם כל הרוסים מתכנסים כל הנועמים מתכנסים ככה זה עובד. אני לא רוסי אני הילד הטוב שאני מה לעשות ככה זה עובד אצלם וזה מה שיש אני לא רוסי מה לעשות אבל ככה אני לא רוסי מחורבן אני הילד הטוב שאני.

15:34 16/07/2006

אז זה לא יעזור כמה שאני ארצה שהם יתייחסו אלי הרוסים המחורבנים לא יתייחסו הם ימשיכו לדבר רוסיית ולהתכנס בתוך עצמם זה מה שהם יודעים לדבר רוסיית ולכשכש בזנב מה לעשות זה מה שהם יודעים וזה מה שאני יודע לצעוק.

15: 35 16/07/2006

אז בגלל זה לא אוהבים אותי – סתם חשבתי אחרת – חבל, סתם עינית עצמי במחשבות.

15: 36 16/07/2006

לא נורא. גם אני לא אוהב אותם.

15: 40 16/07/2006

לא רוצים אתכם. פה לא רוסיה. פה ישראל. אז למה באתם? בשביל מה באתם למקום בו אתם לא שייכים? תלכו לשם. שם טוב. פה רע. רע בשבילכם. תלכו לאמא רוסיה. שם טוב לכם.

15: 41 16/07/2006

באמת אני לא מביין למה באתם. למה באתם לכאן, למקום בו רע לכם כל כך, הרי אתם כל הזמן מתלוננים. שם כל כך טוב, תישארו שם.

15: 41 16/07/2006

שם באמת עדיף, חיים כל כך טובים, עדיף שם, באמת, כל המותרות – יש שם, פרחים, עצים וקונצרטים, קונצרטים נפלאים, אין באף מקום כאלה, אתם יכולים ליהנות עד קץ הנשמה, אז למה באתם, למה?

15: 42 16/07/2006

למה, זו שאלה טובה, איש לא יודע למה, אבל באתי, זה למה, באתי.

15: 43 16/07/2006

באתי. ועכשיו זה המצב.

16: 14 16/07/2006

בא איזה איש חשוב והתפלא: הם רוצים לישון כאן. נו בטח שהם רוצים לישון. מה הוא רוצה שנסכול מהלם קרב? שנשתגע? בטח שאנו רוצים לישון כאן. לישון ולנוח. העיקר שלא נשתגע במראות הזוועה של הקרב. מה אנחנו עשויים מברזל? רוצים לישון כולנו ולברוח מהמציאות. לישון ולהתרחק. לישון ולשכוח מהכל. לישון. מה יותר טוב מלישון אני לא מביין, איזה דבר יותר טוב מזה? ישנים לא חושבים, לא רואים, לא נושמים, לא כלום. הכי טוב, לישון. אין דבר יותר מזה. הכי טוב גם לאבד את הסקרנות. לישון זה הדבר הכי

טוב שיש. לישון. לאבד את כל הרצון – את כל הסקרנות – לישון – אין דבר יותר טוב מזה – לישון – אני הולך לישון, להירדם עד סוף המלחמה, לא מעניין אותי כלום, מה שקורה, רק מטר ממני. אני הולך לישון, לילה טוב, חברים, לילה טוב.

16:20 16/07/2006

אין מלחמה, אין כלום, מה פתאום מלחמה. אני הולך לישון. לילה טוב.

16:21 16/07/2006

מה, זה הכל אותו דבר? אותם אנשים נחמדים מהדר. אני לא רואה שום דבר שונה. מה השתנה? כלום. אותם אנשים. אותם פרצופים. אין שום שינוי. על איזה מלחמה אתם מדברים? אין שום מלחמה. השכונה אותו דבר, אני חושב. הרחוב נראה אותו דבר וגם הבניינים. אותם רוסים, ערבים ויהודים. צריך להמשיך לחיות.

16:22 16/07/2006

אפילו הסעודה אותה סעודה. אין מה לדבר.

16:23 16/07/2006

הכל בסדר. בסדר גמור.

16:24 16/07/2006

למה הרוסים באים לפה? כי לא אכפת להם מהעם והמדינה. אז גם לי לא אכפת. למה שיהיה אכפת לי? המדינה נהרסת ואני רוצה להציל את עצמי. למה שיהיה אכפת לי. למה?

16:25 16/07/2006

הרוסים – לא אכפת להם איפה הם חיים – מצידם הם יכלו להיות עכשיו ברוסיה או בכל ארץ מהגרים אחרת – אז הם לא מתרגשים בכלל מהמלחמה הזאת – גם אני לא. לא מתרגש בכלל. שימשיכו להילחם – אני תופס אומץ ומתעלם. חושב רק על עצמי ואיך לשרוד.

16:26 16/07/2006

אני מזדהה עם הרוסים. למה לא? חשוב לי להציל את עצמי וזה מה שאני אעשה. להציל את עצמי. חוץ מזה שום דבר לא חשוב לי – רק להציל את

עצמי – זה מה שחשוב – שכולם יקפצו לי – אני רוצה להינצל – ואני אנצל –
אני רוצה לחיות וזהו – כל האחרים שילכו לעזאזל – אני רוצה לחיות וזהו.

16: 28 16/07/2006

הילד הטוב שאני.

16: 30 16/07/2006

כל החיים שלי אני ניצול. מציל את עצמי מסבל לסבל. מדוע לא אנצל גם
ממערכה זו.

16: 30 16/07/2006

אני רגיל לסבל. עברתי סבל רב. בטח אחרים עוברים כמוני בזה הרגע. אני לא
צריך לחשוב שאני לבד. להתאושש. תתאושש, זה בסדר. זה מותר. אני קם.
מתעודד. זה בסדר להתנהג כך. אני חזק. אני יכול לסבול. אני יכול. קם
ומתאושש.

16: 31 16/07/2006

אני קיים, אני חזק, אני יכול לעמוד איתן מול הטילים, להגיד שמותר לי לחיות
ומותר לי להינצל ומותר לי להציל את עצמי, זה מותר לי אפילו שאחרים יגידו
אחרת.

16: 32 16/07/2006

אפילו שיגידו שאני לא ציוני.

16: 32 16/07/2006

אפילו שיגידו שאני פרו־פלישתיני.

16: 32 16/07/2006

אפילו שיגידו שאני זבל.

16: 33 16/07/2006

אפילו שיגידו לי שאני מניאק גדול, כזה גדול, שהורס כל נורמה חברתית
מקובלת.

17:05 16/07/2006

אין טירונות לעזאזל. אין לי כלום, הכל בסדר. הכל רגוע. הכל נגמר, כל המלחמה הזאת נגמרה. הכל בסדר. אפשר לחזור לשגרה. כך אני חושב. אפשר לחזור לשגרה.

17:08 16/07/2006

אפשר להרגיע את המצב ולהירגע. המצב לא כל כך קשה כמו שהוא נראה.

17:08 16/07/2006

אפשר להרגיע אחד את השני. המצב לא נורא כל כך. המצב דווקא טוב. המצב טוב טוב מאוד בכלל לא רע. מצב טוב וקל שעוזר להקל על הנשמה ועל החיים ובכלל.

17:09 16/07/2006

תכף בכלל נשכח שהיו לנו טילים. כך אני מרגיש. נשכח ולא נדע בכלל שהיו כאלה. אני עוצר וממתין.

17:18 16/07/2006

כולם מדברים רוסית ואני עברית – אפשר להשתגע ככה. צריך להתרגל לשפה הזאת. להיות פתוח אליה.

17:56 16/07/2006

לכולם יש משפחות רק אני לבד. זה לא מתסכל? כולם פה עם משפחות, חברים, רק אני פה לבד. בלי אף אחד. יושב פה לבד. מתבודד. זה לא בסדר. אני לבד מתבודד מול האיום. אין לי תמיכה. למרות שיש אנשים ממולי אני מתבודד אין לי תמיכה אמיתית אין לי מישהו שבו אני יכול להיאחז אני לבד מבחינה חברתית, מבחינה כלכלית מכל בחינה אפשרית.

17:59 16/07/2006

נו, אז תסתכל על מישהו ותיצור קשר!

17:59 16/07/2006

נכון, מה הבעיה? תסתכל על מישהו ותיצור קשר זו הדרך לצאת מהבידוד. זו הדרך. אין דרך אחרת.

18:00 16/07/2006

תכף תבוא מתקפת טילים. נקווה לטוב.

18:00 16/07/2006

אני מפחד. כל מי שאומר שהוא לא מפחד הוא שקרן. אני מפחד בריבוע.

18:01 16/07/2006

טוב אז זהו: אני רעב, בלי אוכל, מקווה לטוב. יהיה טוב, חייב להיות, הילד הטוב שאני.

18:30 16/07/2006

זה הדבר הכי הגיוני לעשות לרדת למקלט כשיש הפצצות אבל עובדה שלא כולם עושים את זה, לא כולם.

18:53 16/07/2006

המצב יציב עכשיו במדינה. נקווה לטוב.

18:55 16/07/2006

הם אולי חושבים שאני יציב וחזק ושלו. מה פתאום? עוד מעט יתחילו הטילים. אני מפחד כמו כולם. נחכה ונקווה לטוב.

19:13 16/07/2006

אולי אני בכלל אלך הביתה. אני בכלל לא יודע מה המצב. אני נמצא פה עם חבורת רוסים ומניח שהמצב כל כך רע, אבל אני לא יודע באמת מה המצב, אני סגור פה מהעולם. לא רואה טלוויזיה ולא רדיו. בחוץ אנשים הולכים כרגיל ואין לי דרך לדעת אם המצב טוב או רע.

19:19 16/07/2006

הלוואי שהייתי יכול לעבור את זה רגיל אבל אני לא יכול, כל הזמן מתנדנד בין רגשות.

19:41 16/07/2006

דמיינתי שיש נפילות של טילים. אין שום דבר.

20:47 16/07/2006

זהו, הכל נגמר. חזרתי לשגרה.

20:48 16/07/2006

הכל בסדר עכשיו. הכל נגמר.

20:49 16/07/2006

הראש מתנקה לאט לאט. המחשבות עוברות. האם לא דמיינתי דברים בזמן האחרון? האם לא הייתי שרוי במצב לא נורמלי? האם לא התחברתי עם אנשים מוזרים? אני לא יודע לענות על זה ובכל אופן אם הצלחתי להתגבר על צרות וקשיים זה בסדר.

20:51 16/07/2006

יכול להיות שאין בכלל מלחמה? שהחזבאללה לא נלחם. שאין כלום. שהכל היה דמיון שלי?

20:51 16/07/2006

פתאום הראש מתנקה. לך תדע מה נכון ומה לא. נחכה ונראה.

20:53 16/07/2006

מחר אני אצא רגיל.

20:55 16/07/2006

האנשים האלה שראיתי שם הם חסרי בית שמוצאים ככה דרך לחיות.

20:59 16/07/2006

תכף אני אלך לישון.